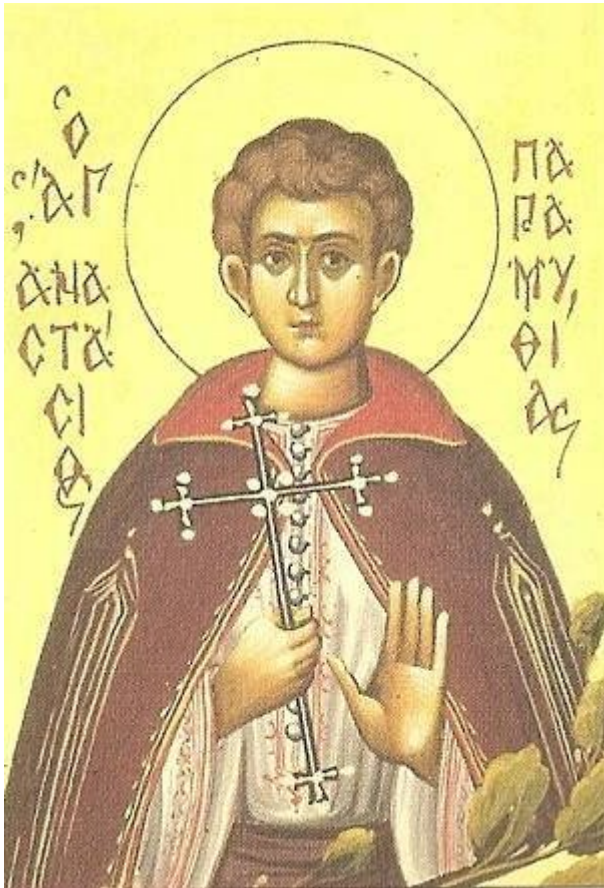

Βίος Αγίου Αναστασίου Νεομάρτυρος από την Παραμυθιά Ηπείρου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Άγιος Αναστάσιος ο Νεομάρτυρας από την Παραμυθιά της Ηπείρου

Ο Άγιος Αναστάσιος ο Νεομάρτυρας από την Παραμυθιά της Ηπείρου εορτάζει στις 18 Νοεμβρίου

Οι αγαρηνοί ήθελαν να ατιμάσουν την αδελφή του

Ο καλλίνικος Μάρτυς Αναστάσιος καταγόταν από την Παραμυθιά της Ηπείρου. Ήταν αγρότης και πιστός χριστιανός. Μια μέρα βγήκε με άλλους Χριστιανούς έξω στα χωράφια, για

να θερίσουν. Ο Αναστάσιος είχε πάρει μαζί του και την αδελφή του. Εκείνη την ημέρα συνέπεσε να περάσει από εκεί, ο υιός του ηγεμόνος του τόπου, που λεγόταν Μούσας, μαζί

με άλλους Αγαρηνούς για υπηρεσία. Μόλις οι άπιστοι είδαν την ωραιότητα αδελφή του Αναστασίου, έτρεξαν αμέσως κατά πάνω της, με ανήθικους σκοπούς. Πρόφθασε όμως ο

Αναστάσιος και όρμησε εναντίον των Τούρκων. Έδωσε έτσι καιρό στην αδελφή του

και έφυγε.

Οι Αγαρηνοί προσβλήθηκαν, γιατί μαζί με τον Αναστάσιο έτρεξαν και άλλοι Χριστιανοί εναντίον τους και τους έβρισαν. Όταν επέστρεψαν αυτοί από την υπηρεσία τους, στον Πασά,

όλη η μανία τους στράφηκε εναντίον του Αναστασίου. Μάλιστα για να επιβαρύνουν την θέση του, είπαν στον Πασά, ότι δήθεν είχε δώσει λόγο να αλλαξοπιστήσει και δεν το έκαμε.

Αυτό ήταν λόγος να τον σκοτώσουν.

Τον συλλαμβάνουν

Αμέσως ο Πασάς έστειλε στρατιώτες και συνέλαβαν τον Αναστάσιο. Όταν τον είδε τόσο ωραίο και ανδρείο, σκέφθηκε να τον καταφέρει, είτε με κολακείες και υποσχέσεις, είτε με

απειλές και τιμωρίες για να αλλάξει την πίστη του. Ο Αναστάσιος όμως όταν άκουσε την τελευταία κατηγορία, διαμαρτυρήθηκε με δύναμη, ότι ποτέ δεν είχε δώσει τέτοια υπόσχεση

σε κανένα. Εγώ, είπε, Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θα πεθάνω με την βοήθεια του Χριστού μου.

Κατόπιν έβαλαν τον Αναστάσιο στην φυλακή μέχρι να σκεφτούν πως θα τον πείσουν να αλλάξει την πίστη του. Άρχισε λοιπόν, ο πασάς, να του υπόσχεται χίλια δυο αγαθά. Εν

τέλει του είπε ότι θα τον θεωρεί σαν παιδί του γνήσιο, αν υπακούσει σε ότι του λέγει. Με φρίκη, αηδία και αποστροφή, άκουσε όλα αυτά ο Αναστάσιος, ο γενναίος αθλητής του

Χριστού. Με αξιοθαύμαστο θάρρος τους λέγει:

- Εγώ έχω στους ουρανούς, αγαθά όχι σαν αυτά τα δικά σας, αλλά πολύ καλλίτερα, τιμιώτερα και διαρκή, που δεν τελειώνουν ποτέ. Δεν δέχομαι επ' ουδενί λόγω τα δικά σας, τα

φθαρτά και μάταια, για να μη χάσω εκείνα τα αιώνια. Γι αυτό την πίστη μου δεν την αρνούμαι με κανένα τρόπο.

Οι Αγαρηνοί έμειναν κατάπληκτοι από την απολογία αυτή του Μάρτυρος. Τον έκλεισαν τότε πάλι στη φυλακή, έως ότου σκεφθούν τι να του κάμουν.

Ο Μουσάς, ο γιος του Πασά, όταν είδε και άκουσε τα λόγια του Αναστασίου, με αγαθή διάθεση, σκέφθηκε φρόνιμα και λογικά και αναρωτήθηκε: «Ποιά είναι λοιπόν αυτή η πίστη

που φυλάνε τόσο ακριβά οι Χριστιανοί;»

Θέλησε λοιπόν να φωτισθεί πάνω σ' αυτά και να πάρει σωστές πληροφορίες. Κατόρθωσε τότε να πάει κρυφά στη φυλακή, να μιλήσει με τον Αναστάσιο. Ο Θεός είδε την αγαθή

διάθεση του νέου, και έδειξε το εξής θαύμα για να θερμάνει περισσότερο το ζήλο

του: Μόλις μπήκε στη φυλακή, αφού άνοιξε την πόρτα ο δεσμοφύλακας, βλέπει δύο νέους αστραπόμορφους κοντά στον Αναστάσιο. Μη υποφέροντας τη λάμψη τους, έπεσε μπρούμυτα καταφοβισμένος. Αμέσως ο Αναστάσιος έκαμε νόημα στους αστραπόμορφους νέους να φύγουν. Πλησίασε ο Μουσάς τότε και έρωτά τον Αναστάσιο ποιοι ήσαν αυτοί. Έμαθε ότι ήσαν Άγγελοι και φύλακες των Χριστιανών. Πάλιν τον έρωτά αν έχουν και οι Αγαρηνοί τέτοιους φύλακες, αλλά και γιατί οι Χριστιανοί καταφρονούν όλα του κόσμου τα αγαθά και δεν δειλιάζουν στα βάσανα, τις τιμωρίες και σ' αυτόν τον θάνατο. Στις ερωτήσεις αυτές αποκρίθηκε ο Μάρτυς και είπε:

- Όλοι εμείς οι Χριστιανοί έχουμε από ένα τέτοιον Άγγελο, που μας φυλάει όσο είμαστε σε τούτο τον κόσμο. Όταν πεθάνουμε, παίρνει την ψυχή μας και την πηγαίνει στον Παράδεισο. Τώρα, γιατί περιφρόνησα τα καλά, που μου πρότεινε ο πατέρα σου; Αυτό το έκαμα γιατί εμείς έχουμε στους ουρανούς αγαθά ανεκλάλητα και αιώνια με τα οποία αν παραβάλωμε όλα του κόσμου τα αγαθά, είναι σκιά και μηδέν. Όταν άκουσε αυτά ο νέος, πλημμύρισε η ψυχή του από Θεία Χάρη και έπεσε στα πόδια του Αναστασίου και τον παρακαλούσε να τον κάνει Χριστιανό.

- Αυτό που ζητάς, του απάντησε ο Μάρτυς, δεν μπορεί να γίνει τώρα. Γιατί αν το μάθει ο πατέρας σου, θα εξοντώσει όλους τους Χριστιανούς. Μόνο πίστευε κρυφά στον Δεσπότη Χριστό και αυτός, όταν τον παρακαλέσεις να σε αξιώσει, ασφαλώς η Χάρις Του, θα οικονομήσει το συμφέρον σου. Αυτά είπε ο Μάρτυς στον Μουσά, του έδειξε πως να κάνει το σημείο του Σταυρού και τον συνόδευσε ως την πόρτα να φύγει με ειρήνη.

Ο Πασάς, έβγαλε από τη φυλακή τον Αναστάσιο. Βλέποντας όμως ότι δεν κατάφερε να πείσει ούτε με κολακείες, ούτε με φοβέρες, διέταξε να τον αποκεφαλίσουν, έξω από την πόλη, πλησίον του Μοναστηριού, που βρισκόταν εκεί κοντά. Πράγματι! Τον πήγαν εκεί και ο δήμιος τράβηξε την σπάθη και τον αποκεφάλισε. Έμεινε δε το λείψανο του καλλινίκου Μάρτυρος κάτω εκεί, που τον αποκεφάλισαν, αρκετές ημέρες. Κανείς από τους Χριστιανούς δεν τολμούσε να πλησιάσει για να το παραλάβει και το ενταφιάσει. Ο τύραννος τους είχε απειλήσει με θάνατο. Έβλεπαν όμως κάθε βράδυ οι Χριστιανοί να κατεβαίνει από τον ουρανό ένα φως επάνω στο λείψανο του Αγίου. Έτσι δόξαζε ο Θεός τον

καλλίνικο

αθλητή, που σε τόση νεαρά και ανθηρά ηλικία για την αγάπη Του πέθανε ανδρεία. Μια νύκτα όμως ο Μάρτυς φάνηκε στο όνειρο του Πασά και τον διέταξε απειλώντας τον, να δώσει το λείψανό του στο Μοναστήρι. Το πρωί αμέσως ειδοποιήθηκαν οι Μοναχοί και ήλθαν με λαμπάδες και θυμιάματα. Με τιμές που του άξιζαν και με ευλάβεια έφεραν το λείψανό του στο Μοναστήρι και το ενταφίασαν.

Ο Άγιος Αναστάσιος αποκεφαλίστηκε την 18ην Νοεμβρίου του έτους 1750 εις δόξαν Θεού.

Μετά το ένδοξο Μαρτύριο του Αγίου Αναστασίου, ο υιός του Πασά έγινε περίλυπος και σκεπτικός. Αναλογιζόταν όσα είδε και άκουσε από τον Μάρτυρα. Γι αυτό αποστρεφόταν

τα πάντα, δόξες και ηδονές και όλα του κόσμου τα ευχάριστα. Νύκτα μέρα παρακαλούσε τον Θεό, να κάμει το έλεός Του σ' αυτόν και να τον αξιώσει να γίνει Χριστιανός. Και

πράγματι! με τις ικεσίες του Αγίου η Χάρις του δόθηκε. Βαπτίστηκε χριστιανός στην Βενετία και του έδωσαν το όνομα Δημήτριος. Ύστερα πήγε στην Κέρκυρα όπου μπήκε σε ένα κοινόβιο και έγινε Μοναχός με το όνομα Δανιήλ.

Απολυτίκιον

Την πλάνην κατήσχυνας των δυσεβών ανδρικώς εκχύσει του αίματος υπέρ Χριστού του Θεού, και πόνοις αθλήσεως. Όθεν της αφθαρσίας δεδεγμένος το στέφος,

πρέσβευε τω Κυρίω, Αναστάσιε, Μάρτυς, λυτρώσθαι πολυτρόπων ημάς περιστάσεων.

Κοντάκιον

Υπέρ Χριστού μαρτυρικώς εναθλήσας, της των Μαρτύρων ηξιώθης εύκλειας, εν τοις εσχάτοις χρόνοις, Αναστάσιε, άνθος γαρ νεότητος περιδών θεοφρόνως

ανδρικώς υπέμεινας την τομήν του αυχένος. Δι' ο και αιωνίου δόξης μετασχών, Χριστόν δυσώπει, υπέρ των ψυχών ημών.

Μεγαλυνάριον

Της Παραμυθίας τερπνός βλαστός, και πάσης Ηπείρου, νέον κλέος ώφθης σοφέ,

όθεν σου την μνήνην, τελούμεν την Αγίαν, χαρμονικώς τιμώντες, Σε, Αναστάσιε.

Ἅγιος Αναστάσιος ὁ Νεομάρτυρας
ἀπὸ τῆν Παραμυθιά τῆς Ἠπείρου

Πηγή: xristianos.gr